

til, nævnte visse Personer, som han havde udvist, om hvilke man maatte sige, at der for saa vidt var god Grund dertil, som det var nogle højst uappetitlige Personer, nærmest Sædelighedsforbrydere, som man ikke kunde have nogen Tilfredsstillelse ved at beholde her i Landet. Saadanne Oplysninger fremførtes den Gang. Den nuværende Justitsminister har leveret blankt op, der findes slet ikke Oplysninger i Lovforslaget om, hvorledes Loven er blevet benyttet, om der har været en saadan Trang til at foretage den Art Udvisninger, som man nu gennem Undtagelsesbestemmelsen kunde komme til, eller ikke. Men i alle Tilfælde, da det Parti, jeg tilhører, har en overordentlig Interesse i at støtte det nuværende Ministerium, vilde en saadan Forlængelse, hvis Justitsministeren stillede Forslag derom, ikke have vakt nogen Modstand hos mig; jeg skulde da have anbefalet, at man for Fredens Skyld, selv om der ikke var videre Trang til noget saadant, gik ind derpaa.

Med Hensyn til de nye Bestemmelser, som den højtærede Justitsminister nu foreslaar, vil jeg imidlertid paa mit Partis Vegne straks erklære, at dem kan vi ikke gaa ind paa. I § 6 tages der nu en saadan Stilling overfor fremmede, at den er ganske forskellig fra, hvad der i venligt sindede Lande ydes Danske, som kommer tilrejsende. Der foreslaas i denne nye § 6, at en fremmed ikke kan tage, som det hedder, Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse her i Landet uden Justitsministerens Tilladelse. Jeg maa nu sige, at jeg ved ikke, hvad „anden Beskæftigelse“ er, naar man først har taget Arbejde eller Stilling; men det er vel saadan et forsigtigt Ord, der sættes ind, for at ikke noget skal kunne undgaa Justitsministerens eller Politiets skarpe Syn, thi dette er jo en Politilov, en Politieembedsmands-Lov, kan jeg vel sige, som Justitsministeren gør sig til Talsmand for. Man kunde ogsaa sige, at det er en Art Arbejderbeskyttelseslov; ved Hjælp af denne Bestemmelse kan det forhindres, at fremmede Arbejdere, som kommer her ind i Landet, faar Arbejde og Beskæftigelse, medmindre der gives dem Tilladelse, og denne vil kunne nægtes dem, naar man f. Eks. mener, der er stor Arbejdsløshed i det paagældende Fag, eller at den paagældende Stilling er af en saadan Art, at man ikke ønsker, fremmede skal overtage den. Det var det, man skulde komme bort fra, det er ikke — saaledes som det tidligere lød fra Socialdemokratiet — en Tilbagevenden til normale Tilstande, hvor man ikke forhindrede fremmede, og venligt sindede

fremmede, i at opholde sig her i Landet. Thi man gaar jo endnu videre: en fremmed kan ikke opholde sig her i Landet i 3 Maaneder uden Justitsministerens Tilladelse, det er den næste Bestemmelse. Tager jeg til Eksempel et Land som Frankrig, saa er det enhver Dansker tilladt — naar han har sit Pas i Orden, men det skal den fremmede jo ogsaa have her i Landet — at komme ind i Frankrig og blive der, saa længe han har Lyst, og tage den Stilling, der tilbydes ham. Det kan en dansk Mand i Frankrig. Men hvis en fransk Mand kommer her til, gælder altsaa det stik modsatte: han har ikke Lov til uden særlig Tilladelse at tage en saadan Stilling, og der ligger vel deri, at man egentlig ikke ønsker at faa fremmede ind i Landet for at tage Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse. Dette kan udstrækkes meget vidt. Jeg tror ikke just, at det er den højtærede Justitsministerens Mening at udstrække Bestemmelsen saa vidt, at f. Eks. en Videnskabsmand ikke skulde kunne komme her ind i Landet og blive Assistent ved et Laboratorium eller lignende; men ifølge Lovforslaget kan han det ikke uden særlig Tilladelse, og han kan overhovedet ikke blive her i Landet uden særlig Tilladelse. En Svensker eller Nordmand, der kommer rejsende hertil, kan ikke blive her i tre Maaneder, uden at Justitsministeren sættes i Bevægelse. Dette er udenfor en saadan Tilstand, som forekommer mig anbefalelsesværdig, og naar jeg nu hører, at Lovforslaget skal i Udvalg og der rimeligvis gennemgaa en grundig Behandling, maa jeg paa Forhaand sige, at kun hvis denne Paragraf gennemgaar en overmaade grundig Behandling, vil det være mig muligt at anbefale at stemme for Forslaget.

Jeg skal endnu omtale § 8, der tilsigter en Forandring af Regler i Loven af 15. Maj 1875, der efter min Mening er tilstrækkelige, og som angaar Anmeldelse af rejsende, der har Logi enten hos Hotelværter, hvis Beskæftigelse eller Profession det er at herbergere Folk, eller hos andre. Jeg ser ikke rigtig, at ikke de gældende Bestemmelser skal være nok. Her forlanges nu noget yderligere, her forlanges oven i Købet, at de, som giver saadant Natlogi, som tager fremmede ind i deres Hus, enten det nu er Hoteller eller private Hjem, skal være til Tjeneste med at give Politiet Oplysninger, hvis de ikke finder, at de Oplysninger, de rejsende har meddelt dem, er paalidelige. Jeg ved ikke, hvor vidt dette skal gaa, jeg ved ikke, om Meningen er f. Eks. den, at hvis en Dame kommer ind i et Hotel og opgiver, at hun er 30 Aar, medens Hotelværten har en ikke